

Publicerad 2008-06-02 23:11 av korp fjäder

Det här med att leva sina sista dagar

Det är det här med att leva sina sista dagar. Varje dag och alla veckodagar. Månader och år, hela tiden de sista dagarna.

I början fanns förnekelsen och vreden där som en sorts livskraft. Varje timme innehöll liv, sånt där synligt liv som fanns där för att jag skulle se, att livet minsann var starkare än döden. Jag skulle leva, andra kunde dö. Men ganska snart kom smärtan att överrösta förnekelsen. Något som gör så ont kanske ändå är dödligt. Och efter ännu en tid visste jag, att om inte döden skulle komma till mig snart, skulle smärtan visa mig vägen till döden.

Döden, just de där bokstäverna som är den slutgiltiga punkten för meningen, skulle följt mig några månader, och sedan skulle jag vara där. Så var det sagt och så lärde jag mig längta.

Men dagar och veckor har lagts till varandra och ännu två år efter de första dagarna kan lyssna till fåglarna och känna värmen när sommaren åter blåser sin hetta över mig. Fläkten som surrar i sovrumshörnet förvandlar den smärtsamma värmen till uthärdliga smekningar över huden.

Nu, när jag fått leva, verkligen leva det intensivaste av alla liv, har längtan efter döden ersatt längtan efter att känna gräset under fötterna och jordens smekande fuktighet runt händerna. Ogräset har fått växa ostört, jag har glömt bort när frön ska sättas för att hinna gro och mina nagelband har förblivit blekt rosa genom tre vårar.

Om döden skulle komma till mig i natt, skulle det vara som när en god vän kliver in för att dela en måltid. En vän man längtat efter och länge umgåtts brevledes med.

Om döden har en mailadress...

skulle jag kanske koppla upp mig och be

om tid

besökstid

Det är det här med döden. Den som följer mig som en dikesren utefter livsvägen. Där är vi lika du och jag. Vem du än är har du döden precis intill dig, hur du än färdas. Döden, älskaren som kommer att ta dig sådan du är. Utan att skona någon del, kommer han att uppfylla hela ditt inre.

Och mitt

Nej rädd är jag inte längre

bara trött

efter alla dagar

åren som går
ett ögonblick i sänder
nu

Det är det här med döden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren korpjäder med Poeter.se id #20962 innehar upphovsrätten